

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-101(3)/13/JS

Warszawa, 28 stycznia 2014 r.

DECYZJA DIH-1/ 6 /2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 t.j.), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) oraz art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Urszuli Korpak-Hamkało prowadzącej działalność gospodarczą w Środzie Śląskiej od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu z dnia 5 grudnia 2013 r. (Nr akt: KBP-ŻG.8361.123.2013), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 670,95 zł (słownie: sześćset siedemdziesiąt złotych 95/100), z tytułu wprowadzenia do obrotu szesnastu partii wędlin oferowanych w miejscu sprzedaży bez opakowań, nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na niewłaściwe oznakowanie,

1. **uchyla zaskarżoną decyzję w całości,**
2. **wymierza** przedsiębiorcy Urszuli Korpak-Hamkało, prowadzącej działalność gospodarczą w Środzie Śląskiej **karę pieniężną w wysokości 615,38 zł** (słownie: sześćset piętnaście złotych 38/100), z tytułu wprowadzenia do obrotu szesnastu partii wędlin oferowanych w miejscu sprzedaży bez opakowań, nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na niewłaściwe oznakowanie.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 1, 2 i 11 lipca 2013 r. w sklepie spożywczym Merkury przy pl. Wolności 26 w Środzie Śląskiej należącym do przedsiębiorcy Urszuli Korpak-Hamkało, prowadzącej działalność gospodarczą w Środzie Śląskiej, inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu – zwanego dalej „Dolnośląskim WIIH” – stwierdzili, że w miejscu sprzedaży 16 niżej wymienionych partii wędlin o łącznej wartości 670,95 zł oferowanych do sprzedaży

bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, na wywieszkach lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom nie uwidoczniiono nazw producentów oraz wykazu składników.

Dotyczyło to:

- 1) 0,870 kg szynki wieprzowej w cenie 20,10 zł/kg,
- 2) 1,665 kg szynki z kurczaka w cenie 19,00 zł/kg,
- 3) 1,564 kg szynki białej z kotła w cenie 32,50 zł/kg,
- 4) 0,775 kg polędwicy z warzywami w cenie 12,80 zł/kg,
- 5) 1,513 kg kielbasy śląskiej firmowej w cenie 16,80 zł/kg,
- 6) 0,486 kg kabanosów drobiowych w cenie 44,60 zł/kg,
- 7) 5,060 kg szynki wieprzowej konserwowej w cenie 17,50 zł/kg,
- 8) 4,710 kg szynki delikatesowej z fileta w cenie 23,60 zł/kg,
- 9) 3,625 kg polędwicy wykwińskiej w cenie 18,40 zł/kg,
- 10) 1,940 kg mielonki tyrolskiej w cenie 11,20 zł/kg,
- 11) 1,080 kg polędwicy sopockiej w cenie 21,00 zł/kg,
- 12) 2,016 kg smaczka w cenie 11,90 zł/kg,
- 13) 0,630 kg mortadeli w cenie 9,80 zł/kg,
- 14) 2,634 kg kurczaka pieczonego w cenie 26,40 zł/kg,
- 15) 0,680 kg salcesonu Krzyś w cenie 17,00 zł/kg,
- 16) 1,094 kg kielbasy suchej szlacheckiej w cenie 33,20 zł/kg.

Powyższe, zdaniem Dolnośląskiego WIIH, naruszyło § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych” oraz interes konsumentów.

W toku kontroli w dniu 11 lipca 2013 r. stwierdzono, że przy wędlinach uwidoczniiono brakujące informacje.

Czynności kontrolne w dniach 1 i 2 lipca 2013 r. przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej, zaś w dniu 11 lipca 2013 r. – w obecności kontrolowanego przedsiębiorcy.

Przebieg kontroli udokumentowano w protokole kontroli z dnia 11 lipca 2013 r. (nr akt jw.).

Pismem z dnia 17 października 2013 r. Dolnośląski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Urszulę Korpak-Hamkało, prowadzącą działalność gospodarczą w Środzie Śląskiej, o wszczęciu postępowania administracyjnego w celu wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, za wprowadzenie do obrotu szesnastu ww. partii wędlin nieodpowiadających jakości handlowej ze względu na

nieprawidłowe oznakowanie. W piśmie tym Dolnośląski WIIH poinformował również stronę, że przed wydaniem decyzji przysługuje jej prawo do wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie materiałów i dowodów. Strona skorzystała z przysługujących jej praw.

Pismem z dnia 25 października 2013 r. strona przedstawiła swoje stanowisko wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. Strona nie zgodziła się z twierdzeniem organu pierwszej instancji, iż wprowadziła do obrotu towary nieodpowiadające jakości handlowej.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 5 grudnia 2013 r. (nr akt: KBP-ŻG.8361.123.2013) Dolnośląski WIIH, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wymierzył przedsiębiorcy Urszuli Korpak-Hamkało prowadzącej działalność gospodarczą w Środzie Śląskiej, karę pieniężną w wysokości 670,95 zł (słownie: sześćset siedemdziesiąt złotych 95/100), stanowiącej jednokrotność wartości korzyści majątkowej z tytułu wprowadzenia do obrotu szesnastu partii wędlin nieodpowiadających jakości handlowej.

Pismem z dnia 16 grudnia 2013 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” – odwołanie od ww. decyzji. Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości. Strona zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie przepisów postępowania, tj.: przekroczenie terminu wydania decyzji i błędnie ustalonej wartości rzekomej korzyści majątkowej. Zdaniem strony ww. decyzja została wydana z naruszeniem art. 35 § 1, 2 i 3 oraz na podstawie źle wyliczonej wartości zakwestionowanych towarów.

Pismem z dnia 3 stycznia 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę Urszulę Korpak-Hamkało prowadzącą działalność gospodarczą w Środzie Śląskiej, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej na podstawie art. 10 Kpa uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej jest jednym z elementów jakości handlowej.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

Wymagania dotyczące sposobu oznakowania środków spożywczych oferowanych bez opakowań (luzem) zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 tego rozporządzenia stanowi, że w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego podaje się dodatkowo informację o imieniu i nazwisku lub nazwie producenta oraz wykaz składników. Zgodnie z § 17 ust. 2 ww. rozporządzenia, informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej, należącej do strony stwierdzono, że wprowadzone do obrotu 16 ww. partii wędlin nie spełniało wymagań określonych w § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży (na wywieszkach dotyczących danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom) informacji dotyczących wykazu składników.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną przedsiębiorcy Urszuli Korpak-Hamkało, prowadzącej działalność gospodarczą w Środzie Śląskiej, to jest przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze o niewłaściwej jakości handlowej.

Prezes UOKiK zauważa, że z czynności kontrolnych sporządzono protokół kontroli z dnia 11 lipca 2013 r., który został podpisany przez stronę, a dodatkowo strona złożyła oświadczenie z dnia 11 lipca 2013 r. (stanowiące załącznik nr 1 do protokołu), że osobiście jest odpowiedzialna za brak wykazu składników przy zakwestionowanych wędlinach.

W związku z powyższym w opinii Prezesa UOKiK, ustalenia kontroli odnoszące się do braku oznaczeń 16 ww. partii wędlin wskazywały na popełnienie czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, a więc były podstawą do wymierzenia kary określonej w tym przepisie.

Należy podkreślić, że przyjęte przez ustawodawcę brzmienie art. 40a ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej (pkt 3)

lub zafałszowane (pkt 4) artykuły rolno-spożywcze, podlega karze przewidzianej w każdym z tych przepisów. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej lub zafałszowanych produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tych przepisach ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest tylko fakt wprowadzenia do obrotu produktów o niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 maja 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10).

Odwołując się od decyzji strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości z uwagi na naruszenie art. 35 § 1, 2 i 3 K.p.a., t.j.: przekroczenie terminu wydania decyzji oraz błędnie ustaloną wartość jak zaznaczyła rzekomej korzyści majątkowej.

Odnosząc się do tego zarzutu należy zauważyć, że z zasad ogólnych postępowania administracyjnego wynika, że organy administracji publicznej mają obowiązek działać wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do załatwienia sprawy. Ponadto z przepisu art. 35 § 1 i 2 K.p.a. wynika obowiązek załatwienia sprawy bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania (art. 35 § 3 K.p.a.). O każdym przypadku niezakończenia sprawy w terminie organ administracji publicznej obowiązany jest zawiadomić strony, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy (art. 36 § 1 K.p.a.). Powyższe przepisy wyznaczają, zatem organowi administracji publicznej standardy obowiązujące przy załatwianiu spraw.

W przedmiotowej sprawie organ pierwszej instancji wszczął postępowanie administracyjne w dniu 17 października 2013 r., a w dniu 30 października otrzymał od strony pismo z dnia 25 października 2013 r. Po rozpatrzeniu stanowiska strony zawartego w piśmie organ pierwszej instancji wydał w dniu 5 grudnia 2013 r. przedmiotową decyzję.

Prezes UOKiK ocenił, iż przedmiotowa sprawa nie była skomplikowana i w związku z tym przyznaje stronie rację, że organ pierwszej instancji dopuścił się przekroczenia jednomiesięcznego terminu do jej załatwienia – naruszając art. 35 K.p.a., oraz nie zastosował odpowiednich działań sygnalizacyjnych wynikających z art. 36 K.p.a., niemniej jednak uchybienia proceduralne nie mogą stanowić o wadliwości decyzji wydanej w takim postępowaniu.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 7 maja 1998 r., I SA/Ka 1215/96 (niepubl) terminy określone w art. 35 K.p.a. mają charakter procesowy ich upływ ani nie pozbawia organu możliwości orzekania w sprawie, ani też nie powoduje wadliwości wydanej w takim postępowaniu decyzji. Uchybienie terminowi nie może stanowić również podstawy podnoszenia zarzutu wadliwości wydanej decyzji.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego błędnie ustalonej wartości korzyści majątkowej należy przyznać stronie rację w zakresie, jakim kwestionuje wysokość tej kwoty ponieważ

błędnie podsumowano wartość zakwestionowanych wędlin w protokole kontroli. W decyzji wymierzającej karę pieniężną ustalono wartość korzyści majątkowej, która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu 16 partii wędlin niewłaściwej jakości na 670,95 zł natomiast rzeczywista wartość przedmiotowych wędlin wynosiła 615,38 zł.

Zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK skorygował błąd rachunkowy dotyczący obliczonej przez organ pierwszej instancji wartości korzyści majątkowej, która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu zakwestionowanych 16 partii wędlin. Dlatego też Prezes UOKiK uznał za właściwe uchylene decyzji Dolnośląskiego WIIH i orzeczenie co do istoty sprawy. Wobec powyższego Prezes UOKiK wymierzył przedsiębiorcy karę w wysokości 615,38 zł stanowiącej jednokrotność wartości korzyści majątkowej.

Ponadto Prezes UOKiK wyjaśnia, że przyjęcie cen detalicznych partii produktów nieodpowiadających jakości handlowej, dla określenia korzyści majątkowej, która mogłaby być uzyskana ze sprzedaży wprowadzonych przez stronę do obrotu zakwestionowanych partii wędlin, a w konsekwencji ustalenia podstawy do oszacowania wysokości kary pieniężnej, należy uznać za prawidłowe. Potwierdzeniem prawidłowości wyżej przedstawionej interpretacji pojęcia „wartości korzyści majątkowej” na gruncie ww. przepisu jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 listopada 2010 r. (sygn. akt: VI SA/Wa 1652/10).

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdził, że przedstawione w odwołaniu zarzuty nie dają podstaw do odstąpienia od wymierzenia stronie kary w przyjętej wysokości 615,38 zł stanowiącej jednokrotność korzyści majątkowej. Prezes UOKiK podtrzymuje dokonaną przez organ pierwszej instancji ocenę przesłanek zawartych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej co znalazło uzasadnienie w zebranych materiałach dowodowych. Organ pierwszej instancji oparł się również na zasadzie proporcjonalności wyrażonej w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, z której wynika, że kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3

ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2012 r. Nr 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę można wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Urszula Korpak-Hamkało
prowadząca działalność gospodarczą
w Środzie Śląskiej
ul. Reymonta 11
55-300 Środa Śląska
2. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej we Wrocławiu
3. a/a